

Pa's en dochters juichen voor Oranje Leeuwinnen

De Oranje-parade door Utrecht naar het stadion voor de openingswedstrijd van het Nederlands elftal.

FOTO ANP

Oranjefans Jordy en Brent
FOTO BONNE KERSTENS

UTRECHT

In Utrecht is gisteren het EK voetbal voor vrouwen begonnen. Nederland wonverdiend met 1-0 van Noorwegen en wakkert daarmee het Oranjevuurtje nog eens lekker aan.

BONNE KERSTENS

Oké, er zat een flink aantal jonge voetbalmeisjes op de tribunes, maar hun aanwezigheid werd makkelijk gecompenseerd door meer dan genoeg vrouwelijke én mannelijke Oranjefans.

De voetbaldag begon gisteren goed. De spelersbus van Oranje wordt rond een uur of vier enthousiast onthaald op het parkeerterrein van stadion Galgenwaard. Een joelende menigte scandeert enthousiast 'Mie-de-ma! Mie-de-ma'.

Twee broers uit Amersfoort staan te kijken. Ook zij zijn fan van de succesvolle spits Vivianne Miedema, maar zij houden zich wat rustiger dan de gemiddelde tiener

in de erehaag.

Maar misschien na vanavond wel."

De twee, Jordy (29) en Brent (26) Stevens, zijn sinds kort fan van de Oranjevrouwen. Hoe ze op het idee kwamen om naar de openingswedstrijd te gaan? „Nou, gewoon. We houden van voetbal, en dit is ook voetbal. Dus natuurlijk gaan we kijken."

Ze worden wel gek van alle voordelen over vrouwenvoetbal. Want er heerst nog steeds de nodige scepsis. „dat slaat eigenlijk nergens op."

Stoeltje

In de rij voor een van de ingangen staan twee FC Utrechtsupporters. „Als ze m'n stoeltje maar heel houden", broemt er een. Zijn vriend maakt zich minder zorgen. „Gast, stel je niet aan." En gelijk heeft hij, want er als er op dit EK één ding ontbreekt, dan is het wel enige vorm van agressie.

Eenmaal binnen blijkt er op de tribunes ook genoeg jong talent te zitten. Op een prachtige plek, pal voor de middenlijn zitten Britt en Brenda. Ze zijn allebei 16 en komen uit twee dorpjes in Groningen. En wat doe je dan, als je heel graag Nederland wil zien spelen in Utrecht? Je maakt er een vader-dochter-uitje van.

Vrienden

Dat bleek zo geregeld. De twee teamgenoten zitten nu met hun vaders Geert en Manfred op de tribune. Op de vraag of ze zelf ook goed kunnen voetballen, wordt verlegen gereageerd. „Hé, niet zo bescheiden", roept vader Geert. Die bescheidenheid is inderdaad nergens voor nodig: de een speelde al even bij Heerenveen, de ander speelde al een keer een selectiewedstrijd voor de KNVB. De twee vaders kijken tevreden toe. Of zij ook vrienden zijn? „Nog niet.